

да йдемъ азъ: зашто ако не йдемъ азъ оутѣшительо не ще да дойде кодъ васъ: ако ли йдемъ, ще го пратимъ кодъ васъ.

8 И той когато дойде, ще да оубличи мѣръ за грѣхътъ, и за правда та и за сѣдхътъ:

9 За грѣхътъ, зашто неповѣроваха въ мене:

10 За правда та, зашто азъ шивамъ кодъ Сѣдъ; моего и не ще да ме видите вѣче:

11 И за сѣдхътъ, зашто князо на мѣра тоги шсѣдженъ бѣде.

12 Юще много ймамъ да ви казѣнамъ, но не можете да го носите сегъ.

13 Но когато дойде Онь, Дхъ истинъ ще ви настъви на всака истина: зашто не ще да говори ш себе си: но што чѣе, това ще да говори, и онъ а работъ койго йдатъ, ще ви ги возвѣсти.

14 Той ще ме прослаки, зашто ш моѣ то ще да земе, и ще да ви го каже.

15 Шичко што йма Сѣдъ, моѣ ѣ: затова рекохъ че ш моѣ то ще да земе, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замине), и не ще вѣче да ме видите: и пакъ мало и ще да ме видите: зашто шивамъ кодъ Сѣдъ.

17 Рекоха прочее нѣкои ш оученицъ те мѣ по междъ си: што ѣ това што го ни говори: въ малко (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ малко, и ще ме видите: и, зашто азъ шивамъ кодъ Сѣдъ;

18 Говореха прочее: што ѣ това што го говори, въ малко (време): не раздѣваме што говори.

19 И раздѣ Исѣсъ че искаха да го пѣтатъ, и рече имъ: затова ли се пѣтате по междъ си, зашто рекохъ: въ малко (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ малко, и ще ме видите;

20 Истина истина ви говоримъ, зацо ще да заплачете и възрѣдѣете вше, а мѣръ ще да се възрадѣва: и вше ще да вѣдете печални, но печаль та ваша на радостъ ще да се шѣжне.

21 Жена когато ражда има скорѣвь, зашто ѣ дошѣлъ чаго и: но когато роди дѣтето, не помни веке скорѣвта заради радостъ та, зашто се роди человекъ въ мѣръ.

22 И вше прѣчѣе сегъ имате печаль: но азъ ще ви видимъ, и сѣраце то ви ще да се възрадѣва, и радостъ та ваша никой не ще да земе ш васъ.

23 И въ ошй дѣнь мене